

Mon, May 24, 2010

முகப்பு | தொடர்புக்கு | முதல் பக்கமாக்குக

செய்திகள் | பார்வை | ஆயிரம் பூக்கள் | முகங்கள்/நிறங்கள் | இனிது இனிது | பேசும் படம் | சுவடுகள் | அகப்பக்கம் | தேடல்

முகப்பு > சுவடுகள்

சிறிலங்கா + தமிழீழம் = - இந்தியா: கட்டுரைத் தொடர் - பகுதி 11

தாமரை காருண்யன்

ஈழம் தோல்வி கண்டதா?
தோற்கடிக்கப்பட்டதா?

கடந்த அங்கத்தை ஒரு சிறப்பு அங்கமாக - ஒஸ்லோ 'பிரகடனத்தை' புலிகள் ஏற்றார்களா? இல்லையா? என்பது குறித்துப் பதிவு செய்திருந்தோம்.

இந்த அங்கத்தை மீண்டும் புவிசார் அரசியல் தொடர்பாக நாம் விட்ட இடத்திலிருந்து மீண்டும் தொடர்வோம்.

இலங்கையின் தேசிய இனமுரண்பாட்டிற்கு வித்திட்ட சிங்கள தேசத்தின் புவிசார் அரசியல் பற்றி இறுதியாக நோக்கியிருந்தோம்.

இவ் அங்கத்தில் இந்திய - சிறிலங்கா - தமிழீழ புவிசார் அரசியல் உழல்வுச் சக்கரத்தைப் பற்றி நோக்குவோம்.

இதனை உற்று நோக்கினால் இம் முச்சக்கரத்தில் இரண்டு ஒரு பக்கம் சேருமானால் மூன்றாவது தோல்வியடைந்து போகின்ற ஓர் இயங்குநிலையை நாம் அவதானிக்கலாம்.

நடந்து முடிந்த வன்ஸிப்போரில் சிறிலங்காவும் இந்தியாவும் நெருக்கமாக நின்றன. தமிழீழம் தோற்கடிக்கப்பட்டது.

இதே போல் சிறிலங்காவும் தமிழீழமும் ஒரேபக்கம் நெருக்கமாக நின்றபோது இந்தியா தோற்கடிக்கப்பட்டதனையும் வரலாறு பதிவு செய்துதான் வைத்திருக்கிறது.

1990 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 24 ஆம் திகதி இந்தியப்படை மற்றும் முழுவதுமாக தமிழீழத்தை விட்டு வெளியேறி அவமானத்துடன் நாடு திரும்ப வேண்டி வந்த நிலைமை உருவாகியமை சிறிலங்காவும் தமிழீழமும் இந்தியப்படை வெளியேறி வேண்டும் என்றாய் நின்றமையால்தான்.

நானே இந்தியாவும் தமிழீழமும் ஒரேபக்கம் நிற்கும் நிலை உருவாகின் சிறிலங்கா தோற்கடிக்கப்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கும்.

இவ் அவதானிப்பு இலங்கைத்தீவின் புவிசார் அரசியலுடன் தொடர்புபட்ட விடயத்திற்கே பொருத்தமானது.

இலங்கைத்தீவுடன் சம்மந்தப்படாத விடயம் ஒன்றில் சிறிலங்காவும் தமிழீழமும் ஒன்றாய் நிற்பது இந்தியாவினை எந்த விதத்திலும் பாதித்து விடப்போவதில்லை.

இந்தியா - சிறிலங்கா - தமிழீழம் என்ற இம் முச் சக்கரம் உழல் வேண்டும் என்றால் தமிழர் தேசமும் ஒரு சக்தியாக இருக்க வேண்டும்.

விடுதலைப்புலிகள் தமிழர் தேசத்தின் சார்பில் ஒரு சக்தியாக உருவெடுத்தபோதே இம் முச் சக்கரத்தை உருட்டி விளையாடக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

தற்போது போரினால் நொடிந்து போயிருக்கும் தமிழர் தேசத்தை மீண்டும் ஒரு சக்தியாக உருவெடுக்கவிடாது அதனை உருக்குலைத்து விடுவதற்கு சிங்களம் கங்கணம் கட்டி நிற்கிறது.

முன்னர் தமிழர் தேசம் விடுதலைப்புலிகள் ஊடாக இராணுவ பலத்தினை வளர்த்தெடுத்து ஒரு சக்தியாக உருவெடுத்திருந்தது.

தற்போது இவ் இராணுவபலம் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராணுவ பலமற்ற ஒரு தேசத்தை ஒரு சக்தியாக வளர்த்தெடுப்பது எவ்வாறு என்பதுதான் ஈழத் தமிழர் தேசத்தின் முன்னால் இன்று உள்ள ஒரு பெரும் சவால்.

இதற்கு தமிழர் தேசத்திடம் உள்ள வாய்ப்புக்களையும் சவால்களையும் - பலங்களையும் பலவீனங்களையும் - வளங்களையும் அச்சுறுத்தல்களையும் இக் கட்டுரைத் தொடர் பின்னர் ஒரு இடத்தில் பேசும்.

இப் பின்னணிகளோடு இன்றைய அங்கத்தில் சிறிலங்கா - தமிழீழ இணைவு நிகழ்ந்த பின்னணியையும் அது பெரும் சக்தியான இந்தியாவை எப்படித் தோற்கடித்தது என்பதனையும் நோக்குவோம்.

இதனை நோக்குவது நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் - அதன் வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் சிறிலங்காவின் புவிசார் அரசியலுக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பை வெளிப்படுத்த உதவும்.

நாம் கூறவரும் விடயத்தின் காலகட்டம் 1988 இன் பிற்பகுதியிலிருந்து 1990 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதி வரைக்குமானது.

இக் காலகட்டம் சோவியத்யூனியன் சிதறி உடைந்து இரட்டை மைய உலக ஒழுங்கு முடிவுக்கு வந்த ஒரு காலகட்டம்.

1987 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 29 ஆம் திகதி இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு இந்தியப்படை, அமைதிகாக்கும்படை எனும் பெயரில் வந்திறங்கியிருந்தனர்.

இந்தியப்படையினர் வந்திறங்கிய பின்னர் பிரபாகரன் இந்தியாவிலிருந்து தமிழீழம் அழைத்து வரப்பட்ட கதையையும் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்துடன் இணைந்து போக அவர் எடுத்திருந்த முடிவையும் பற்றி முன்னர் ஒரு அங்கத்தில் பதிவு செய்திருந்தோம்.

புதினங்கள்

மலையக அரசியல் வரலாற்று வளர்ச்சியும் முன்னகர்த்த வேண்டிய பணிகளும்

பல வகுப்பறைகள் மரங்களுக்குக் கீழே நடக்கின்றன

ஊரான ஊரிழந்தோம்! ஒற்றைப் பனைத் தோப்பிழந்தோம்!!

வன்குரலுக்கு எதிரான கலகக் குரல் தலைவர் பிரபாகரன் விரச்சாவ குறித்து தொடரும் சர்ச்சை:

காரணங்கள் எவை? கட்டுரைத் தொடர் - 17

நக்கீரனுக்கு ஏன் இந்தக் கோடாலிக் காம்பு வேலை?

முள்ளிவாய்க்கால் படுகொலையின் தத்துவப் பின்னணி

கிழக்கில் கிடந்த பச்சைச் சூரியன்! தேசியத் தலைவருக்கு விளக்கு வைக்கத் துடிக்கும் மார்க் அளர்ணிகள்

செய்திகள்

முகாம்களுக்கு செல்லவிடாது தடுப்பது விடயங்களை ஒளித்து மறைக்க விரும்புவர்களின் செயல்! கூட்டமைப்பு அறிக்கை

உள்விவகாரங்களில் தலையிட வேண்டாம் - பான் கீ மூனுக்கு சிறிலங்கா கோரிக்கை!

விடுதலைப் புலிகளால் அச்சுறுத்தலாம்! - அதனால் தடை என்கிறது இந்தியா!

எங்களது வாகனங்கள் எங்கே? - கிளிநொச்சியில் தமது வாகனங்களைத் தேடும் மக்கள் கேள்வி!

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு கிட்டிவிடும் என எதிர்பார்த்த மக்கள் ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளனர்: செல்வம் அடைக்கலநாதன்

சிறிலங்காவுக்கும், இந்தியாவுக்கும் இடையிலான விவகாரங்கள்: பசில் ராஜபக்சேவையாளர்!

நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் அமர்வுகளை பொதுமக்கள் பார்வையிட முடியாது!

உண்மையில் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் இந்தியாவின் மேலாண்மையினால் - இம் மேலாண்மையினை மீறுவதற்கு சிங்கள தேசத்தாலும் தமிழர் தேசத்தாலும் முடியாதிருந்த காரணத்தினால் எழுதப்பட்டதே தவிர இவ் ஒப்பந்தத்தை இரு தேசங்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கவில்லை.

இவ் ஒப்பந்தம் ஒப்பீட்டளவில் தமிழர் தேசத்தினை விட சிங்கள தேசத்திற்கு சார்பானது.

இருந்த போதும் இந்தியா தொடர்பாக சிங்கள தேசத்திடம் இருந்த 'வரலாற்றுப்பயமும்', இந்தியப்படைகளின் வருகை தென்னிலங்கையில் ஏற்படுத்தக்கூடிய அரசியல் குழப்பங்களும், சிங்கள தேசத்தினைத் தலைமை தாங்கி நின்ற ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் மேற்குலகம் சார்ந்த போக்கும் இணைந்த போது - அவை இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு சாதகமாக இருக்கவில்லை.

எனினும் சிறிலங்காவின் புவிசார் அரசியல் வரையறைகளை ஜே.ஆர். நன்கு புரிந்திருந்த காரணத்தினால் - இவ் ஒப்பந்தத்திற்கு உடன்படாவிட்டால் சிங்கள தேசத்திற்கு வரக்கூடிய பாதிப்புக்களை முன்னுணர்ந்தே அவர் இவ் ஒப்பந்தத்திற்கு சம்மதிக்கிறார்.

இவ் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடுவதன் மூலம் இந்தியாவுக்கும் தமிழர் தேசத்திற்கும் இடையில் ஒரு பிளவை ஏற்படுத்துவது சாத்தியம் எனக் கணக்கிடுகிறார்.

இத்தகைய பிளவை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் முதலில் தமிழர் தேசத்தினையும் - தமிழர் தேசம் பலவீனப்படுத்தப்படுவதன் ஊடாக காலவோட்டத்தில் இலங்கைத்தீவின் மீதான இந்தியாவின் பிடியினைப் பலவீனப்படுத்தலாம் எனவும் திட்டமிட்டுக் கொள்கிறார்.

சிங்களத் தலைவர்களின் இராஜதந்திர வரலாற்றில் 'கிழட்டு நரி' என வர்ணிக்கப்பட்ட ஜே.ஆருக்கு ஒரு சிறப்பு இடம் உண்டு.

தான் ஒரு குத்துச்சண்டை வீரன் எனவும் வயிற்றில் குத்துவது போல் பாவனை செய்து முகத்தில் குத்தக்கூடியவன் எனவும் தனது இராஜதந்திரத்தினை உட்கிடக்கையாக வைத்து கருத்து உதிர்த்தவர் அவர்.

இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் தான் கைச்சாத்திட்டதற்காக இன்று தன்னைத் தூற்றுபவர்கள் எதிர்காலத்தில் தன்னைப் போற்றுவார்கள் எனவும் கூறி தனது இராஜதந்திரக் கணக்குத் தொடர்பாக தனது நம்பிக்கையைத் திடமாக வெளிப்படுத்தியவர்.

இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் தமிழர் தேசத்தில் வந்திறங்கியிருந்த இந்திய இராணுவத்தினருக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையில் மோதல் ஏற்படக்கூடிய ஒரு சூழலை உருவாக்குவதே ஜே.ஆரின் திட்டமாக இருந்தது. அதற்குரிய வகையிலேயே அவர் தனது நகர்வுகளை மேற்கொள்கிறார்.

ஆரம்பத்தில் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்துடன் இணைந்து போக பிரபாகரன் தீர்மானித்திருந்த போதும் இந்தியப் படையினருக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையே 1987 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 10 ஆம் திகதி யுத்தம் ஆரம்பமாகிறது.

1987 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 9 ஆம் திகதி இரவு இந்திய அரசுடன் கலந்து பேசிய பின்னர் - விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தைத் தடைசெய்யப்பட்ட இயக்கமாக சிறிலங்கா அரசு அறிவிக்கிறது. பிரபாகரன் தலைக்கும் 10 இலட்சம் ரூபா விலை நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது.

குடாநாட்டுப் பத்திரிகைகளையும் பிரபாகரன் உட்பட்ட விடுதலைப்புலிகள் தலைவர்களது இருப்பிடங்களையும் குறி வைத்து இந்தியப்படையினர் தமது இராணுவ நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்கின்றனர்.

இந்திய - தமிழீழ யுத்தம் ஆரம்பமாகி விடுகிறது.

இவ் யுத்தச் சூழல் தோற்றம் பெற்றதற்கான காரண காரியங்களையும் இவ் யுத்தம் நடைபெற்ற முறையினையும் ஆராய்வது இவ் அங்கம் தான் பேச எடுத்தக் கொண்ட விடயத்திற்கு அவசியமற்றதால் இக் கட்டுரை எம்பிக் குதித்து இதனைக் கடந்து செல்கிறது.

இந்திய - தமிழீழ யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது 1988 ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் சிறிலங்கா ஜனாதிபதித் தேர்தல் இடம் பெறுகிறது.

ஏற்கனவே இரு தடவைகள் ஜனாதிபதியாக இருந்தமையால் அரசியலமைப்பு வரையறை காரணமாக ஜே.ஆரால் மூன்றாவது தடவையாக போட்டியிட முடியவில்லை.

ஜே.ஆரின் விருப்பத்தையும் மீறி கட்சியின் உள்நிலைமைகளில் தனக்கிருந்த சாதகமான அம்சங்களால் ரணசிங்க பிரேமதாசா ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளராகி - ஜனாதிபதியாகவும் ஆகிக் கொள்கிறார்.

பிரேமதாசா அரசியலுக்கு கீழ் மட்டத்திலிருந்து வந்து முதன்மைத் தலைவர்களில் ஒருவராக உயர்ந்திருந்தவர். அடிப்படையில் இவர் ஒரு தேசியவாதி. இந்தியாவின் கரங்கள் இலங்கைத்தீவில் அகலப் பரவுவதனை விரும்பாதவர்.

இதை விட இவர் பதவியேற்றபோது ஜே.வி.பி தென்னிலங்கையில் தனது இரண்டாவது கிளர்ச்சியினை ஆரம்பித்திருந்தது. இந்திய எதிர்ப்பு வாதத்தை தனது கொள்கை அடிப்படையில் ஒன்றாகக் கொண்டிருந்த ஜே.வி.பி இந்தியப்படைகள் இலங்கைத்தீவில் காலூன்றி நின்ற சூழலைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பாவிக்கிறது.

மேலும் இந்தியப்படைக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையே யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபடியால் - தான் தென்னிலங்கையில் மேற்கொள்ளும் கிளர்ச்சி நாட்டுப் பிரிவினைக்கு துணைபுரியாது எனவும் ஜே.வி.பி கணக்கிட்டுக் கொள்கிறது.

இதனால் 1988 ஆம் ஆண்டினைத் தனது கிளர்ச்சியினை ஆரம்பிப்பதற்குரிய ஆண்டாக ஜே.வி.பி தெரிவு செய்து கொள்கிறது.

இச் சூழலில் தென்னிலங்கை நிலைமைகளைக் கையாள்வதற்காக இந்தியப்படையினரை விரைவில் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை பிரேமதாசா எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் பிரபாகரன் மணலாற்றுக் காட்டில் இருந்து யுத்தத்தை வழிநடாத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

மாத்தையா வன்னியின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் பிரபாகரனின் உற்ற தோழனாக நின்று செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்

தென்னிலங்கையில் தோற்றம் பெற்று வந்த அரசியல் சூழலை அவதானித்த மாத்தையா, பிரேமதாசாவுடன் அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிப்பது இந்தியப்படைகளை வெளியேற்றி- இந்திய - தமிழீழ யுத்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவரத் துணைபுரியும் எனக் கணக்கிடுகிறார்.

இதனைத் தனது கருத்தாகவும் செய்தியாகவும் பிரபாகரனுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். பிரேமதாசாவுக்கு விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் அனுப்பக்கூடிய ஒரு செய்திக்கான நகலையும் பிரபாகரனுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்.

இதனை ஆராய்ந்த பிரபாகரன் மாத்தையாவின் முன்னெடுப்புக்குப் பச்சைக்கொடி காட்டுகிறார்.

விடுதலைப்புலிகளின் செய்தி பிரேமதாசாவைச் சென்றடைகிறது. இச் செய்தி பிரேமதாசாவினைச் சென்றடையும் போது அவர் கூட்டம் ஒன்றில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். இச் செய்தியினைப் பார்த்தவுடன் மகிழ்வடைந்த பிரேமதாசா கூடியிருந்தவர்களிடம் இச் செய்தியினைக் கூறுகிறார்.

சிறிலங்கா அரசுக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பமாகின்றன.

இவை எல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் இந்தியாவின் பிரதமராக இராஜீவ் காந்தி இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இதற்கிடையில் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் சிறிலங்காவின் அரசியலமைப்பில் 13 வது திருத்தச் சட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டு விடுகிறது. வடக்கு கிழக்கு இணைந்த மாகாணசபைக்கு தேர்தல் நடைபெற்று ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் (EPRLF) சார்பில் வரதராஜாப் பெருமாள் முதலமைச்சராக முடிதடிக்கொண்டு விடுகிறார்.

சிறிலங்கா அரசுக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தைகளின் பெறுபேறாக இந்தியப்படைகளை வெளியேற்றாமாறு சிறிலங்கா அரசு இந்திய அரசினைக் கோருவதென முடிவு செய்யப்படுகிறது.

இந்தியப்படை வெளியேறும் நிலை வந்தால் அதனை எதிர்ப்பதற்கென தமிழ்த் தேசிய இராணுவம் (Tamil National Army) என்ற பெயரில் ஒரு பலமான படையணியினை உருவாக்குவதென ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி முடிவு செய்கிறது.

இப் படையணியில் ஆட்களைச் சேர்ப்பதற்காக முதன் முதலில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் கட்டாய ஆட்சேகரிப்பு நடைபெறுகிறது.

மண்டையன் குழு என அக் காலத்தில் வர்ணிக்கப்பட்ட சுரேஸ் பிரேமச்சந்திரன் தலைமையிலான குழுவினர் இக் கட்டாய ஆட்சேகரிப்பில் முதன்மைப் பாத் திரம் வகிக்கின்றனர்.

சிறிலங்கா அரசு இந்தியப்படைகள் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் வெளியேற வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை உத்தியோகபூர்வமாக இந்தியாவிடம் முன்வைக்கிறது.

இவ்வாறு வெளியேற மறுத்தால் இந்தியப்படையினை ஆக்கிரமிப்பு இராணுவமாகப் பிரகடனப்படுத்துவது என்ற முடிவினையும் சிறிலங்கா அரசு எடுக்கிறது.

இவ்வாறு இந்தியப்படையினை ஆக்கிரமிப்பு இராணுவமாகப் பிரகடனப்படுத்தும் ஆவணம் ஒன்றும் சிறிலங்கா அரசால் தயார் செய்யப்படுகிறது.

தந்தரோபாய நோக்குடன் இந்த ஆவணத்தின் பிரதியொன்றினை சிறிலங்காவில் உள்ள இந்திய தூதுவராலய அதிகாரிகளின் கைகளில் இரகசியமாகக் கிடைக்கப் பெற்றது என்பதனை நம்ப வைக்கக்கூடியதான முறையில் அனுப்பி வைக்கும் வேலையினை சிறிலங்காவின் இராஜதந்திரிகள் மேற்கொள்கின்றனர்.

இந்த ஆவணம் இந்திய தூதுவரக அதிகாரிகளை அதிர வைக்கிறது.

இவையெல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது இந்தியாவில் தேர்தல் வருகிறது. தேர்தலில் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்டு இராஜீவ் காந்தி பிரதமர் பதவியில் இருந்து இறங்கி வி.பி. சிங் பிரதமராகப் பதவியேற்கிறார்.

இந்தியப்படைகளை வெளியேற்றும் முடிவினை எடுக்கும் பொறுப்பு அவரிடம் வந்து விடுகிறது.

இந்தியா ஆரம்பித்த முயற்சியினை நிறைவு செய்யாமல் இந்தியப்படைகளைத் திருப்பி அழைப்பது இந்தியாவின் கௌரவத்திற்கு இழுக்கானது. எனவே படைகளைத் திருப்பி அழைக்கும் முடிவை எடுக்க வேண்டாம் என இந்திய கொள்கை வகுப்பு அதிகாரிகள் வி.பி.சிங்கிடம் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

இல்லை. வெளியேற மறுப்பதுதான் இந்தியாவின் கௌரவத்திற்கு அவமானம் என்று கூறி அதிகாரிகளின் நிலைப்பாட்டை மறுதலித்து இந்தியப்படைகளை வெளியேற்றும் முடிவினை எடுக்கிறார் வி.பி. சிங்.

இந்தியப்படைகள் தமக்குத் தரப்பட்ட இலக்கினை நிறைவு செய்ய முடியாமல் வெளியேறுகின்றன.

இந்த வெளியேற்ற முடிவு இரண்டு விடயங்களில் நமது கவனத்தை ஈர்க்கிறது.

முதலாவது, அரசுகளின் முடிவு எடுக்கும் பொறுப்பினையில் அரசியல் தலைவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இடையிலான உறவுமுறை சார்ந்தது. முடிவுகள் அதிகாரிகளாலேயே எடுக்கப்படுகின்றன - அரசியல் தலைவர்கள் அவற்றை வெளிப்படுத்துபவர்கள் என்று பொதுவாக நம்பப்படும் நடைமுறையை இம் முடிவு கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

அரசுகள் அரசியல் முடிவுகளை எடுக்கும் போது அரசியல் தலைவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும்மிடையில் இருக்கக்கூடிய வெவ்வேறு வகையான உறவுமுறைகளை இன்னுமொரு அங்கத்தில் தேவவையேற்படும் பட்சத்தில் நோக்குவோம்.

இரண்டாவது, இலங்கைத்தீவுக்கு வெளியால் நடைபெறும் அரசியல் மாற்றமொன்று தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கம் தொடர்பானது. ஒரு பேச்சுக்கு 1989 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் மீண்டும் ராஜீவ் காந்தியே ஆட்சிக்கு வந்திருந்தால் உடனடியாக இந்தியப்படைகளை வெளியேற்றும் முடிவினை அவர் எடுத்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் மிகக் குறைவாகவே இருந்திருக்கும்

இந்தியா எவ்வளவுதான் பெரிய சக்தியாக இருந்தபோதும் சிறிலங்காவும் தமிழீழமும் சேர்ந்து நிற்கும்போது இலங்கைத்தீவு குறித்த விடயம் ஒன்றில் தோற்றுப் போயிருக்கிறது என்பதனைப் பதிவு செய்து கொள்வதும் அதன் ஊடாக தமிழர் தேசம் தன்னை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் குறித்துக் கொள்வதுதான் இந்தியப்படை வெளியேற்றம் தொடர்பான இந்த அங்கத்தைக் இக் கட்டுரைத் தொடரில் இணைத்துக் கொண்டதன் நோக்கம்.

தற்போதய சூழலில் வைத்துப் பார்க்கும்போது இம் முச் சக்கரம் இந்தியா, சிறிலங்கா, தமிழீழம் மற்றும் சீனாவைச் சேர்த்த நாற்சக்கரமாக மாறியுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

இது இலங்கைத்தீவினைப் புதிய சமன்பாடுகளுக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடியது.

(அடுத்த சனிக்கிழமை (03.04) தொடரும்)

3/27/2010 3:16:18 PM

உங்கள் கருத்துக்களை பதிவு செய்க:

பெயர்

ஊர்

நாடு

மின்னஞ்சல்

கருத்து (max. 2000 characters)

ULடத்தில் உள்ள எழுத்துக்களை பதிவு செய்க:

[Change Image](#)**மேலும்**

தலைவர் பிரபாகரன் வீரச்சாவு குறித்து தொடரும் சர்ச்சை: காரணங்கள் எவை? கட்டுரைத் தொடர் - 17
 போராளிகள் குறித்து தலைவர் பிரபாவின் கவலை - தொடர் - 16
 புலிகளின் கடல்வழி விநியோக நுட்பங்கள்! கட்டுரைத் தொடர் - 15
 புலிகளின் மரபுப் போர்த் தகமை வளர்ந்தது எப்படி? கட்டுரைத்தொடர்- 14
 கட்டுவை தமிழீழம் இழந்த கதை! கட்டுரைத் தொடர் - 13
 ராஜீவ் கொலைச் சம்பவம் ஏன் நிகழ்ந்தது? கட்டுரைத் தொடர் - 12
 ஒஸ்லோ 'பிரகடனத்தை' புலிகள் ஏற்றார்களா? இல்லையா? பகுதி 10
 சிறிலங்கா - தமிழீழ முரண்பாட்டின் புவிசார் அரசியல் அடிப்படை- பகுதி 9
 இந்திய - தமிழீழ புவிசார் அரசியல் முரண்! ஈழம்: கட்டுரைத் தொடர் - 8
 தமிழீழத்தின் புவிசார் அரசியல் நிலை! - ஈழம்: கட்டுரைத் தொடர்- பகுதி 7

[»மேலும் கவடுகள்](#)

www.ponguthamil.com

செய்திகள்

பார்வை

ஆயிரம் பூக்கள்

பேசும் படம்

இனிது இனிது

முகங்கள் / நிறங்கள்

தேடுங்கள்

கவடுகள்
 அகப்பக்கம்
 தேடல்

உங்கள்
 ஆக்கங்களையும்
 கருத்துக்களையும்
 அனுப்ப...